

Την Τρίτη 28 και την Πέμπτη 30 Ιανουαρίου διεξήχθησαν εκλογές στο χώρο του νοσοκομείου Αγρινίου για την ανάδειξη εκπροσώπων των ιατρών και των υπολοίπων εργαζομένων αντίστοιχα για τις θέσεις που προβλέπονται στην σύνθεση του νέου Δ.Σ. του νοσοκομείου ΑΙΤ/ΝΙΑΣ. Ουσιαστικά πρόκειται για την διοίκηση που αφορά την λειτουργία των δύο νοσοκομείων του νομού καθώς και όλων των υπολοίπων δομών του Ε.Σ.Υ. όπως του κέντρου ψυχικής υγείας Αγρινίου με τους

δύο ψυχιατρικούς ξενώνες του, των δύο κέντρων φυσικής αποκατάστασης Αμφιλοχίας και Αγρινίου, της νοσηλευτικής σχολής, καθώς και όλων των κέντρων υγείας και περιφερειακών ιατρείων του νομού για όσο τουλάχιστον υπάρχουν ακόμη υπό τη σκέπη του νοσοκομείου ΑΙΤ/ΝΙΑΣ. Η σύνθεση του νέου Δ.Σ. αποτελείται από 9 μέλη. Τους δυο διοικητές των δύο νοσοκομείων του νομού, τον διευθυντή της ιατρικής υπηρεσίας που πλέον θα είναι ένας και για τα δυο νοσοκομεία τον διοικητικό διευθυντή που επίσης θα είναι ένας, τρεις διορισμένους από την κυβέρνηση και οι δύο εκπρόσωποι των εργαζομένων που ψηφίστηκαν τις προηγούμενες μέρες. Από την εκλογική διαδικασία εξελέγησαν για τους μεν ιατρούς ο νευροχειρουργός του νοσοκομείου Αγρινίου Κώστας Μπακόπουλος και για όλο το υπόλοιπο προσωπικό ο φαρμακοποιός του νοσοκομείου Αγρινίου Στέλιος Μερμίγκης

Του **Στέλιου Μερμίγκη***

Η εκλογή εκπροσώπων εργαζομένων στα διοικητικά συμβούλια διάφορων δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών αποτελεί κατάκτηση του εργατικού κινήματος που μας έρχεται από πολύ παλιά. Στην πραγματικότητα, εδώ και πολλά χρόνια _και όχι μόνο τον καιρό των μνημονίων_ η εκλογή αυτή δεν αποτέλεσε παρά ένα προπέτασμα και μόνο δημοκρατίας, μιας και οι θέσεις αυτές αφενός είναι μειοψηφικές, άρα δεν μπορούν να επηρεάσουν τις αποφάσεις της όποιας διορισμένης διοίκησης, αφετέρου έχουν αποτελέσει εστία διαφθοράς για πολλούς από τους εκλεγμένους εκπροσώπους. Ας μην ξεχνάμε ότι στο πρόσφατο παρελθόν το μεγάλο πλιάτσικο των αποθεματικών των ασφαλιστικών ταμείων με τα δομημένα ομόλογα έγινε με τη σύμφωνη γνώμη των εκπροσώπων των εργαζομένων στις διοικήσεις αυτών.

Έτσι, η εκλογή ενός αριστερού _και μάλιστα μέλους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ_ στη θέση του εκπροσώπου εργαζομένων στο Δ.Σ. του νοσοκομείου ΑΙΤ/ΝΙΑΣ, μπορεί να αποτέλεσε τεράστια έκπληξη και να χαρακτηρίστηκε από πολλούς ως η μεγάλη ανατροπή για αυτόν ειδικά τον εργασιακό χώρο ο οποίος για δεκαετίες υπήρξε το προνομιακό πεδίο δράσης μεγαλοστελεχών του πάλαι ποτέ κραταιού ΠΑΣΟΚ και όχι μόνο (ούτε η ΔΑΚΕ πήγαινε πίσω), στη πραγματικότητα όμως δεν είναι τίποτε περισσότερο από μια νίκη συμβολική μεν, μεγάλης σημασίας δε. Η ήττα των έμπειρων συνδικαλιστών με τους δοκιμασμένους στα χρόνια κομματικούς και συνδικαλιστικούς μηχανισμούς τους δεν είναι τίποτε λιγότερο από νίκη μιας μεγάλης μερίδας εργαζομένων του ΕΣΥ απέναντι σε κατεστημένες αντιλήψεις φόβων και εξαρτήσεων που επικρατούσαν για δεκαετίες όχι μόνο στον συγκεκριμένο εργασιακό χώρο αλλά σε ολόκληρη την ελληνική κοινωνία. Η πραγματική όμως ανατροπή, αν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές, θα έρθει μόνο εφόσον οι εργαζόμενοι αποφασίσουν ότι με εγρήγορση, ετοιμότητα, αλληλεγγύη, αγωνιστικότητα, υπερασπιστούν και διεκδικήσουν όχι τα παρελθόντα διεφθαρμένα, στρεβλά και κυρίως αναποτελεσματικά κρατικά συστήματα υγείας εν προκειμένω, αλλά εκείνα τα πολιτικά, κοινωνικά, οικονομικά δικαιώματα και προϋποθέσεις που είναι αναγκαία για μια ζωή που να αξίζει να λέγεται τέτοια, σε μια μάλιστα εποχή που ο πλούτος και η γνώση στον τόπο μας επαρκούν για κάτι τέτοιο.

Η αντίληψη της ανάθεσης έργου ως κυρίαρχης λύσης στα προβλήματα, η οποία επικράτησε όλα τα

προηγούμενα χρόνια της ευμάρειας με την κυριαρχία του χυδαίου ατομικισμού, έχει παρέλθει ανεπιστρεπτί. Καθήκον και υποχρέωσή μας είναι η ενεργή ενασχόλησή μας με καθετί _είτε μικρό είτε μεγάλο_ αφορά τις ζωές μας.

Σε τούτη την πολιτική συγκυρία ο τηλεοπτικός ντελάλης της βάρβαρης μνημονιακής κυβέρνησης που έχει και το ρόλο του υπουργού υγείας, με τα νομοσχέδια που φέρνει προς ψήφιση φιλοδοξεί ούτε λίγο ούτε πολύ να βάλει το τελευταίο καρφί στο φέρετρο του εναπομείναντος δημόσιου συστήματος υγείας. Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία πλέον από κανέναν για ολιγωρία ή προσμονή κάποιου μεσσία που θα φέρει τη λύση.

Τα φάρμακα και οι εξετάσεις με το δελτίο, το επικείμενο κλείσιμο σειράς δομών υγείας, η υποχρηματοδότηση των νοσοκομείων, μαζί με τον οικονομικό στραγγαλισμό και την ανείπωτη φτώχεια που βιώνει η πλειονότητα των κατοίκων τούτης της χώρας, απλώς επιταχύνουν την ανθρωπιστική κρίση. Οι μαζικοί, ενωτικοί αγώνες των εργαζομένων για ρήξη και ανατροπή απέναντι στη σύγχρονη ιερά συμμαχία Ε.Ε.-ΔΝΤ-κυβέρνησης και κεφαλαίου, μαζί με όλα τα κομμάτια της κοινωνίας που αντιμετωπίζουν αυτές τις πρωτόγνωρες καταστάσεις είναι η μόνη λύση η οποία μπορεί να μας βγάλει από την κοινωνική κόλαση που ζούμε. Εξάλλου, το μέλλον ανήκει σε όσους το δημιουργούν και όχι σε όσους περιμένουν να τους το σερβίσουν έτοιμο κάποιοι άλλοι.

** Ο Στέλιος Μερμίγκης είναι εργαζόμενος μέχρι ώρα στο Ε.Σ.Υ, ως φαρμακοποιός στο νοσοκομείο Αγρινίου, μέλος του Δ.Σ του σωματείου εργαζομένων καθώς και εκπρόσωπος των εργαζομένων στο Δ.Σ. του νοσοκομείου ΑΙΤ/ΝΙΑΣ*